

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Quam peruerse profitea[n]tur q[ui]da[m] nome[n] religionis ca. I

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

DE MALE PROFITEN. RELIGIO.

rum: Cæterum quicquid erit, legant, relictant, probent,
contenant ve quæ dicimus (ut lubet): feremus æquo a
nimo. Quod autem ad me attinet ita tēperabo sermo
nem, ut neminem prorsus offendat, sed potius ut deles
et multos, & proficit pluribus. Mel quidem portabit acu
leus noster, non uenenum: pungens ut excitet, & iuuet,
non ut execet, aut iugulet. Silete ergo & fauete animis be
nevolæ nostræ curationi: nam si exclamaueritis, & impa
tientius agitabis caput: non secus mouebor atq; medi
cus, qui intentus officio: non minus urit, aut secat, si lagū
dus reclamitet, q; si racheat: aperiē dū siquidē est uulnus, &
ex altis sinibus virus, si quod latet, penitus emulgendum,

Quam peruerse profitantur quidam nomen
religionis. Cap. I.

VNde uero rectius ordiemur castigationem hæc
nostram, q; ab illis, qui spiritualis militia stipendiis,
atq; honoribus aucti, labores respuunt, locum deserunt,
mysteria ministeria q; pariter dedignantur, male, atq; ulti
de iniq; ex alienis laboribus sua sibi cōmoda comparan
tes. Perspicuum esse potest iam plane omnibus: quo &
luxuriæ, & omnium deliciarum lenocinia processerint:
ex quo pleriq; in ecclesia male præsunt, & peruerse preh
ciuntur: & post quam dignitates tribuuntur indignis: &
spiritualis militia cōmoda impēduntur ignauibus. Et n.
habent hi cum militaribus ordinibus hæc fere omnia: illo
cētiam uidelicet, ferocitatem, apparatum, fastum, scorta,
asseclas, scurras, equos, accipitres, canes, seruos, mensas,
coenas, concentus, suffitus, odores, & reliquias eiusmodi
uitæ delicias: in quibus talium hominum totas ætates ui
deas esse contritas: Cæterum continenter uiuere, & pro
sibi cōmisso populo (ut par est) excubare: sitim, famēq;
pati, frigus, & æstum tolerare: lorica ferre iustitiae: & con
tra principes, & potestates, & contra mundi rectores (et

hebrarum har, atq; contra spiritualia nequitiæ ut docet
Apostolus, pugnare contēnunt: ac si nullo militiæ mune
re, aut sacramento teneretur obligati. Væh, uæh iterū uo/
bis, q; hæc nō agitis: & illis potimini. Nō ē mihi credite
militiæ huius sacræ affluere delitii, & uoluptatibus idu/ Ephe. 6.
gere, sed belligerare cū uitiis, & cū diabolo, & mūdo &
carne asiduo, & acri duello cōfigere: atq; à propriis ca
uere peccatis, & sequestrē sese p alienis offerre. Grauisſi
mā sane psonā sustinet q religionē pfessus ē, & sacris or
dinib; ascriptus, nā eū ex officio, quod sibi incumbit, &
suā, & alienā uicē p̄timescere necesse ē. Tu qdē nimis cō
fidēs es, nimis incōsultus: si tibi p̄suadeas in tātis delitii,
& tāto ocio, sine tuo aliquo labore, posse de supato mū
do agere triūphū in cælis: & quū tā molliteriuas, ex his
corporēis uoluptatibus ad gennēillā, & gloriosam fœli
citatē p̄tingere. Suscipienda qdē sunt bella, laboresq; p̄fe
rēdi ut liberati postea ab his in coelo p̄petua pace p̄fua
mur. Preuiā ē enim semp triūpho uictoria: sed ea ipsa cō
stare nō potest, nisi uirilis laboriosaq; prius pugna p̄ra
cesserit. Affluere qdē delitii, hosti cedere est, nō certare;
& tātis cōmodis, honoribusq; & immunitatibus clerica
lis militiæ potiri immerito, latrocinari est plane magis, q.
Deo militare. Discite quæſo quid contēptus ille rege in
professione, sibi uelit, quid dispar corporis cultus à cæ
teris, quid prælatio p̄r cunctis ordinibus hominum,
quid deniq; tot tantorumq; prædiorum elargitum grā
tis peculium. Scilicet ut ementitus nomen religionis fa
ciat interim licentiosius quicquid lubet, nihil à cæteris
hominibus differens, nisi solum habitu, opibus, ap
pellatione, licentia. Porrò religio non solum debet per
uestitum, & nomen, sed magis per mores honestos, &
opera religiosa cognosci. Nam ut cum ethnico orato
re querat: quod esse turpius potest, quam sine procura
tione senator, legatus sine mandatis, atq; ullo. R. P. mu
neret (adliiciamus his) & prelatus ecclesiæ sine religione.

DE MALE PROFI. RELI.

Proh pudor, uereor dicere, tamen dicendum est, simulq; dolendum, quum is sermo, is cultus corporis, ea deniq; uitæ inconstantia sit multis istorum, qui sublimes gradus obsident, ut dubitare facilius possis christiani ne sint, an ethnicis qui dubitare si sint religiosi an laici. Hos si repetire uelis, in circo, in theatris, inter scorta, ganeonesq; tres perles, Horum si uultum inspicias, cachinis, gesticulatio ne, uoce, nutibusq; dissolui cernes, si habitum, scænicam exercentium nihilo honestiorem: si comites, parasitis, les nonibus, scurris, assentatoribus undique stipatos intuebis: si sermonē audias equos, mulas canes epulas mere triculas sonat, minasq; & bellum, & pugnas strepit, si totam deniq; uitam discussias, nihil olet aliud, quam tenui nidorem luxuriæ. Has oblationes, hæc thura, hos odores, hæc holocausta offerunt Deo suo. Licet uidere quoddam præ nimia affluentia ita elatos, ut uix dignentur disci, aut haberi christiani cum cæteris, nedum Christi ministri: & ita omni prorsus religione exutos, ut parum differant à uita, & à natura brutorum, quæ, quum careant intellectu, Deum cognoscere non possunt. De quibus op

p. 51. l. 48.

time præcincti regius propheta David. Homo quum in honore esset, non intellexit, & comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis. Etenim quicquid occii est his, ab alea, à poculis, à uenationibus, à scortis, id totum ad inexplicabilem auaritiam conuertunt: ut suæ libidini, ambitioni, palato, & immoderatis sumptibus sensum abunde suppeditent, quo possint prouocare opibus Crassum, Lucullum coenis, Mœcenatem deliciis, Apitium cōdimentis, cum Numa autem, siue Fabricio, aut Catonibus nullum certamen uolunt. Et hoc pacto illa opum affluentia, quæ in uiduarum, pupillorum, senum, atque aliorum inopū necessitates olim fuerat comparata, nunc nefarisi hominibus (nam bonos semper excipimus) non nisi luxum ambitum, incestus, criminumq; cæterorum occasiones largius subministrat, uel

aliocui in suos ipsorum tamum, aut propinquorum suos
rūuanos, atq; superfluos sumptus cōsumuntur: ut nihilā ex
omnium sacerdorum memoria sit peius auditum. Poten
tia nanc; & honores, & dignitates, & reliqua, quæ auēto
ritatem parere bonis solent, his licentioris uitæ somitem
parant: ut pro dignitate, dedecus: pro religione, impietas
pro humilitate, insolentia: pro castitate deniq; libido suc
cedat. Quid quod in tantis diuitiis præ nimia largitio
ne, & immoderata prodigalitate hæ ipsæ copiæ eis sæ
pe deficiunt & nunquam tamen inexaturabile abdomen
cessat: nunquam in exhaustus libidinis, & cœnium uolu
ptatum feruor extinguitur, nunq; in se reuersi, ut filius ille
prodigus, resipiscunt, nunq; abducuntur a suis pessimis in
stitutis, & peruersa consuetudine. Quod facile factu fo
ret eis, si tantum saperent corde, quantum sapiunt pala
to. Nam sapores, & iura gustant suauissime, & exorbent
acutissime: sapientiæ vero & laudis nullum habent gu
stum, quum sint stupore penitus cordis oppressi. Tenent
ipsi quidem perbelle suorum genera, dulcē, scilicet sua
uem, pinguem, amarum, austерum, acrem, acutum, acer
bum acidum, salsum, lenem, & si qui alii sint, quos forte
aut ignorauit Apilius, aut Plinius suis propriis uocabulis
nesciuit exprimere: at eorum quæ ad gustum spiritualia
pertinet, quæ ex officio potissimum, & ultra cæteros cal
lere uel imprimis debent, nullum prorsus sensum retin
ent. Stomachantur hi quidem studiis diuinarum scriptu
rarum: perhorrescant, carnis macerationem, & ieūniog
abstinentiam: orationis autem & meditationis usum, &
castitatis propositum & cetera eiusmodi, quæ piis, & uer
te religiosis hominibus præ cunctis saporibus corporis,
edulcescere solent stupidi nihil penitus sentiunt,
nec curant, perinde atq; ad eos hæc spiritualia
nihil pertineant magis, quam olim
ethnicis, aut quam mo
do falsis christianis.